

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌میسری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • شماره ۴۹۵۲-۱۲ صفحه ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

روزنامه شتر

شنبه ۲۸ مهر ۱۴۰۳ • ۱۵ ربيع‌الثانی ۱۴۴۶ • ۱۹ اکتبر ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۹۵۲-۱۲ صفحه اذان ظهر تهران ۱۵:۴۹ • اذان مغرب ۱۷:۴۲ • اذان صبح فردا ۴:۵۲ • طلوع آفتاب ۶:۱۵

سیاست‌خوانی

توجه به

مشارکت مؤثر نهاد صنفی

نکته مقفوده رئیس سازمان سینمایی

محسن هاشمی

کارشناس فرهنگی

پس از دو ماه از وزارت «سیدعباس صالحی»،

سکاتدار سینمایی دولت چهاردهم معلوم شد.
پیگیری برنامه‌های چهارگانه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در دولت چهاردهم در حوزه سینما، فرصت‌سازی برای بروز و ظهور خلاقیت‌های سینماگران جوان به‌ویژه در استان‌ها، توجه جدی به توسعه زیرساخت‌های سینما در استان‌ها به‌ویژه شهرستان‌های کم‌برخوردار با مشارکت بخش‌های عمومی و خصوصی، تقویت رویکرد دولت چهاردهم در گسترش فضای وفاق و همدلی سینماگران با دولت و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، پیگیری حقوق فعالان عرصه سینما و تأمین امنیت و آزادی‌های قانونی ایشان، به‌روزرسانی و اصلاح قوانین و مقررات عرصه تصویر در مراکز ذی‌ربط متناسب با تحولات اجتماعی و فناوری‌های نوین، صیانت از تنوع فرم و محتوای سینمای ایران متناسب با نیاز مخاطبان ایرانی و جهانی، ارتقای شاخص‌های بین‌المللی‌شدن سینمای ایران با تأکید بر رشد صادرات محصولات و خدمات سینمایی، تسهیل و قوانین و مقررات عرصه تصویر در مراکز ذی‌ربط متناسب با تحولات اجتماعی و فناوری‌های نوین، صیانت از تنوع فرم و محتوای سینمای ایران متناسب با نیاز مخاطبان ایرانی و جهانی، ارتقای شاخص‌های بین‌المللی‌شدن سینمای ایران با تأکید بر رشد صادرات محصولات و خدمات سینمایی، تسهیل و گسترش حضور سینمای ایران در رویدادهای بین‌المللی و تولید فیلم‌های سینمایی مشترک، از مواردی است که رئیس سازمان سینمایی از سمت وزیر ارشاد مامور به انجام آنهاست؛ موضوعاتی که بی‌شک هرکدام از آنها دارای اهمیت است. آنچه در حکمرانی معاصر مورد تأیید اندیشمندان دانش سیاسی است، پذیرش مشارکت مؤثر نهادهای مدنی به‌عنوان نمایندگان بخش خصوصی در سیاست‌گذاری و مقررات‌گذاری است.

دولت‌های اقتدارگرا با بینش همه‌چیزدانی و خیرخواهی جبری در آرزوی برساختن بهشت موعود برای رعیت خویش هستند. به گواه تاریخ این دولت‌ها نتنها بهشتی نیافریده‌اند، بلکه دنیای کنونی را نیز به جهنم تبدیل کرده‌اند. بر همین تجربه بود که اندیشمندان دانش سیاسی راهکار حضور مؤثر مردم در تصمیم‌گیری‌های کلان مربوط به زندگی و کسب‌وکارشان را با تأسیس و مشارکت نهادهای مدنی توصیه کرده‌اند. نهادهای مدنی با پایش مداوم محیط، آگاه به تنگناها و فرصت‌ها هستند و مانند مشاورانی امین در تصمیم‌سازی و مقررات‌گذاری، تسهیلگر امر حکمرانی در نزد مردم هستند. دوران دولت سیزدهم به تاسی از دولت‌های پیشین به‌ویژه دولت نهم و دهم به نادیده‌انگاری نهاد مدنی خانه سینما سپری شد و با رویکردی کاملاً اقتدارگرایانه به نگرارش و تنظیم برنامه هفتم پیشرفت و آیین‌نامه پروانه ساخت و نمایش آن هم در شورای فرهنگ عمومی برای تصویب در نهاد سیاست‌گذار شورای‌عالی انقلاب فرهنگی (شورای که صلاحیتش نه مقررات و قانون‌گذاری، بلکه تعیین سیاست‌ها ووظ‌مشی است) مبادرت کرد. آیین‌نامه و برنامه‌ای که بر اثر نبود دیدگاه واقع‌گرایانه و غیرکارشناسی مورد نقد و اعتراض سینماگران و خانه سینما قرار گرفت.

اینک از دولت وفاق ملی انتظار می‌رود با تمکین به مقتضیات حکمرانی خردمندانه و در راستای ایجاد وفاق بر مشارکت مؤثر نهاد صنفی خانه سینما در مقررات‌گذاری و تدوین لوایح قانونی معاصر به‌عنوان مأموریت خویش اذعان کرده و هست گمارد، زیرا بدون اعمال سیاست پذیرش مشارکت مؤثر نهاد مدنی در حکمرانی، اقدام‌های‌شان نه‌تنها چندان مؤثر نخواهد بود، بلکه مورد پذیرش جامعه بالغ سینمایی نیز نخواهد بود.

چند روز پیش رئیس سازمان سینمایی بلافاصله پس از دریافت حکم با رؤسای صنود در خانه سینما دیدار کرد.

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌میسری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • شماره ۴۹۵۲-۱۲ صفحه ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

بندر بیروت و نمایی چسبیده به محل انفجار و ترور سیدحسن نصرالله که خیلی زود دیوارنوشته‌ای با سؤال‌های فراوان را بر خود می‌بیند!

عکس از حسین دهباشی؛ خبرنگار اعزامی «شرق» به لبنان

instagram:sharghdaily1
twitter:sharghdaily
youtube:sharghdaily
Telegram:SharghDaily
aparat:tasvirshargh
www.sharghdaily.com

روایت‌هایی از لبنان

حسین دهباشی

خبرنگار اعزامی شرق به بیروت

تحریم‌کننده اروپایی خطوط هواییمای ایرانمان نیست؟
ا گشایشی شده؟
یا می‌شود؟
به‌رحال پشت سرش هستیم در نوبت پرواز و پشت سرمان خطوط هوایی ترکیش و امارات که سهام‌شان همین چندروزه گران‌تر شده، به برکت بادآورده سهم بیشتری از سفره سفرهای ایرانیان به اروپا، کمان کردم این خط بال‌های شام، جای هواییمایی سوریه را گرفته
که نه، این به اصطلاح آسمان‌شان است و آن خط اصلی الان یک هواییما در گوشه زاویه دید ما در پارکینگ فرودگاه جا خوش کرده، ولی پس چرا اسمش در فهرست بلیت‌فروشی‌ها نیست؟
گرچه همین هم که سوار شدیم نیز فروش علنی و آزاد ندارد؛ با آنکه ندیدم مسافر مشهودی از بچه‌های بالا داشته باشد.

۳. خبر بد اینکه همسفر ارجمندمان، جناب محمدعلی برنو، ممنوع‌الخروج بود و گذرنامه‌اش را برادر درجه‌دار فراجا گرفت و نیم‌ورقه کاغذ رسید داد دستش.. و هرچه گفتیم آقا ما همین پرویز با معاون دادستان تهران حرف زدیم و گفتند عفو شده و جریمه نقدی داده و اسمش در سیستم توصیه شده برای اطلاع از منع مسافرت هم نیست، فایده نکرد. و حتی تذکر اینکه این رفیق‌مان آن‌قدر معرفت داشته که در اولین سفر پس از اذن خروجش، بیروت -به‌رحال پرخطر- را انتخاب کرده برای عکاسی و روایت‌گری، به دخل المعذوریّت المأمورِ مستقر در میدان هوایی نرفت که نرفت.

۴. دیروز نیز به این سرگرمی گذشت که معاون مطبوعاتی سابق ارشاد به‌تازگی رفته به دبیرخانه شورای‌عالی امنیت ملی و مدیرکل مطبوعات داخلی هم شده. مدیرکل روابط عمومی مجلس و بلاتصدی‌بودن این دو سمت و آن‌هم در این برهه عامل بیرون‌راندن عادل بنده‌خای فردوسی‌پور از خبرنگاری خارجی حضور و امضایشان الزامی است عجیب است و از آن عجیبت که فرمودند دستگاه پرنترشان هم خراب شده و خلاصه مداد توی اتاقه، کلید درش... شغرضه‌ای است برای خودش!

۵. در داخل پرواز ما از جمعیت امام رضایی‌ها و از جمله حاج حسین و آن جوان سفارت‌نورد خویوشاوند با بزرگان که از مدیران صداوسیماست و آن‌طور که نقل می‌شد عامل بیرون‌راندن عادل بنده‌خای فردوسی‌پور از تلویزیون بود هم تشریف دارند و گویا از حالا آمده‌اند برای برآورد خسارات

یادداشت

کیومی: تلاقی کیفیت، خلاقیت و بازاریابی

مریم رحمانیان

تفکر عمیق‌تری بردارد. این نوع نگاه طنز‌آمیز، به‌ویژه در جامعه‌ای مانند ایران که طنز اغلب با بدبینی و واکنش‌های منفی مواجه می‌شود، می‌تواند راهی برای شکستن قالب‌های فکری قدیمی و ایجاد تغییرات فرهنگی عمیق باشد و به این ترتیب مقاومت‌های ذهنی مخاطب را در مقابل پذیرش نقد کاهش دهد.

نویسنده با این ساختار شکنی به نوعی ریسک‌پذیری خود را هم به رخ کشیده است. در جامعه‌ای که سنت‌های ادبی و فرهنگی مبتنی بر سوگواری و اندوه است، شادی و طنز ممکن است به عنوان نوعی بی‌احترامی به ارزش‌های فرهنگی یا حتی سطحی‌نگری تلقی شود؛ اما او این باور که «غم» جدی‌تر و محترم‌تر است را به چالش می‌کشد. این پیامی است که در زریابه شوخی‌های کتاب نهان است؛ جوامعی که امکان شوخی و طنز را کمتر به رسمیت می‌شناسند، معمولاً کمتر خلاق و نوآور هستند؛ زیرا طنز به عنوان یکی از ابزارهای اصلی شکستن قالب‌های فکری و ارائه دیدگاه‌های نوین در نظر گرفته می‌شود. هاشمی در کیومی به خوبی نشان می‌دهد که طنز می‌تواند با احترام به مخاطب، در راستای نقد مسائل روزمره استفاده شود. او جامعه هدف خود را در میان افرادی می‌جوید که ظرفیت لازم برای بهبود شخصی را دارند.

در این کتاب، نویسنده تلاش می‌کند تا کیفیت زندگی انسان‌ها را با استفاده از ابزارهای کنترل کیفیت که معمولا در صنایع و برای سنجش عملکرد ماشین‌آلات و محصولات استفاده می‌شود، توضیح دهد. این مقایسه به خودی خود جالب است؛ زیرا به طور ضمنی پرسش‌های فلسفی و اجتماعی را مطرح می‌کند: آیا انسان‌ها نیز همانند ماشین‌ها باید با متر و معیارهای قابل سنجش ارزیابی شوند؟ آیا زندگی روزمره را می‌توان همانند یک خط تولید مورد بررسی قرار داد و برای بهبود کیفیت آن از ابزارهای

فراخوان

فراخوان یک‌همایش تاریخی

فراخوان همایش زن در تاریخ محلی ایران (پهنه شمال) منتشر شد.

مقدمه: انجمن زنان پژوهشگر تاریخ، با سابقه‌ای نزدیک به سه دهه فعالیت علمی، در راستای اهداف علمی و فرهنگی خود برای بازشناسی تاریخ زنان که ازجمله بخش‌های ناشناخته در حوزه مطالعات تاریخی است، پژوهش و بررسی مسائل زنان و امکانات، فرصت‌ها و موانع پیش‌روی آنان را در حوزه نوینی از مطالعات تاریخی، تاریخ محلی، مدنظر قرار داده است. «تاریخ محلی» دانشی برای بازنگری گذشته در مقیاس محلی–منطقه‌ای است. این شاخه از تاریخ در هر مقطع زمانی بر آن است تا پدیده‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی را در قالب پژوهش‌های تاریخی در مناطق مختلف شناسایی و تبیین کند.
این‌انجمن، پس از برگزاری سمینارهای دوسالانه با موضوع «زن در تاریخ ایران و سپس جهان اسلام از آغاز تا دوره معاصر»، موضوع زن در تاریخ محلی ایران را مورد توجه قرار داده که پس از برگزاری موفقیت‌آمیز دو همایش در پهنه جنوب و پهنه غرب، در نظر دارد «همایش زن در تاریخ محلی ایران، پهنه شمال» را اردیبهشت سال ۱۴۰۴ در استان مازندران– شهر ساری برگزار کند. این بار این انجمن و انجمن ایرانی تاریخ از همه علاقه‌مندان دعوت می‌کنند تا با همراهی و مشارکت فعال، در مسیر تبیین نقش و جایگاه تاریخی زنان در پهنه شمال ایران همراه شوند.

محورهای همایش زن در تاریخ محلی ایران (پهنه شمال):۱- مباحث نظری و روش شناسی، مرتبط با تاریخ محلی و تاریخ زنان. ۲- زنان و تاریخ‌نگاری: زنان تاریخ‌نگار و آثار مربوط به زنان منطقه و حضور زنان در تاریخ شفاهی. ۳- زنان و

کشنگری سیاسی: نقش زنان در رخدادهای سیاسی، مدیریت و مشارکت زنان در امور سیاسی– ۴- زنان و اقتصاد: حضور زنان در عرصه اقتصاد منطقه با بررسی زنان مالک و زمین‌دار، مشاغل روستایی زنان، زنان کارآفرین و صاحب کسب‌وکار، زنان کسب‌وکار خانگی و کوچک، حضور زنان در بازارهای منطقه. ۵- زنان و فرهنگ و ادب و هنر: زنان تأثیرگذار و خلاق در حوزه هنر ، زنان در ادبیات و اساطیر، افسانه‌ها، قصه‌ها، لالایی‌ها و اشعار و… ۶- زنان و دانش: فعالیت‌های علمی و پژوهشی زنان. ۷- زنان و پوشش: لباس‌های محلی و پیوند آن با طبیعت و فعالیت‌های روزمره و… ۸- زنان و معماری: تأثیر زیست‌زانه بر معماری منطقه ۹- زنان و نهادهای مدنی: حضور زنان در تأسیس و تداوم نهادهای مدنی منطقه مانند خیریه‌ها،

NGOها، سازمان‌های مردم‌نهاد. و… ۱۰- زیست‌زانه: ویژگی‌های متمایز زیست زنان در این منطقه، فرصت‌ها و محدودیت‌های آن. ۱۱- مادرانگی زنان و مدیریت نقش‌ها؛ تربیت فرزندان، تجربه بارداری و مادری، تجربه متفاوت از فرزند دختر و پسر. ۱۲- مردسالاری و پدرسالاری: بررسی زوایای مختلف مردسالاری و پدرسالاری و تأثیر آن بر زندگی و جایگاه زنان. ۱۳- زنان و محیط زیست: پیوند زیست‌ روزمره

زنان با طبیعت و محیط زیست منطقه و تأثیرگذاری و تأثیرپذیری متقابل. ۱۴- نابرابری‌های جنسیتی: نشان‌دادن وجوه متمایز و متشابه نابرابری جنسیتی در این منطقه نسبت به سایر مناطق کشور. ۱۵- زنان سرپرست خانوار: بررسی آماری، شیوه زیست و مشکلات زنان سرپرست خانوار، ۱۶- مواجهه زنان با خشونت: خشونت‌های خانوادگی، اجتماعی و… ۱۷- زنان و مهاجرت: بررسی نسبت پدیده مهاجرت همه جوانب تحقیقات محلی‌نگاران را در موضوع این نشست پوشش ندهد، موضوعات و محورهای مرتبط با تاریخ محلی منطقه مورد نظر از سوی نویسندگان قابل ارائه و بررسی خواهد بود. از نویسندگان محترم درخواست می‌شود مقالات خود را با اندازه ۱۴ تا۱۵زین به آدرس الکترونیکی زیر ارسال کنند:

انتهی‌شده کرد؟ این سوالات در طول کتاب با تعریف نویسنده و مثال‌هایش از بی‌کیفیتی همراه می‌شود.
درواقع چنین مقایسه‌ای به سوالاتی در مورد اینکه چه چیزی زندگی باکیفیت را تعریف می‌کند، منجر می‌شود. آیا ما همانند ماشین‌ها نیازمند تنظیمات دقیق و بهینه‌سازی مستمر هستیم؟ آیا رضایت فردی و اجتماعی می‌تواند به عنوان «محصول نهایی» این فرایند در نظر گرفته شود؟ نویسنده با مطرح‌کردن این پرسش‌ها و آوردن مثال‌هایی از زندگی شخصی و اتفاقات روزمره در تلاش برای ایجاد اندیشه‌های عمیق‌تر در مخاطب است.

همچنین یکی از ارزشمندترین نکات کتاب معرفی مفاهیم و متفکرین برجسته است بدون آنکه اضافاتی داشته باشد.
درواقع نویسنده به نوعی در تلاش بوده تا فقط سرخ‌های کلیدی را به خواننده نشان دهد و راه را برای تحقیق و مطالعه بیشتر باز بگذارد.
بخش کلیدی این کتاب مقایسه کیفیت زندگی در ایران و ژاپن است. پیش از این نیز بسیاری از اندیشمندان ایرانی از جمله عباس کیارستمی، سهراب سپهری و شفیعی دکنتی، افسون جادوی ژاپن شده بودند؛ نویسنده هم از این مسئله مستثنا نبوده است. هاشمی برای نوشتن این قسمت با کمک‌گرفتن از سفری که به ژاپن داشته، برداشت و مقایسه‌های خود را ارائه می‌دهد. ژاپن به عنوان کشوری که به نظم، دقت و استانداردهای بالای کیفیت معروف است، نقطه مقابل جامعه ایرانی در نظر گرفته شده است که اغلب با چالش‌های سازمان‌دهی، کیفیت پایین خدمات عمومی و حتی نوعی عدم اعتماد عمومی به سازوکارهای کیفیت مواجه است. نویسنده این مقایسه را با نگاهی دقیق انجام می‌دهد که خواننده را به تعمق درباره تفاوت‌های اساسی بین این دو فرهنگ و تأثیر آنها بر کیفیت زندگی و احساس رضایت فردی سوق می‌دهد.

در این بخش که با آن پایان می‌یابد، نویسنده به مسئله‌ای اساسی می‌پردازد: آیا کیفیت زندگی در ژاپن فقط به دلیل کنترل‌های سخت‌گیرانه و استانداردهای فنی بهتر است یا اینکه نوعی فرهنگ و برنامه‌ریزی بلندمدت نیز در پشت آن قرار دارد؟
آیا ایرانیان می‌توانند با ایجاد اصلاحات فرهنگی و اجتماعی به بهبود کیفیت زندگی برسند؟ و مهم‌تر اینکه، چرا چنین مقایسه‌ای بین این دو کشور از نظر نگاه به زندگی مهم است. در انتها کتاب خواننده را با این سوالات تنها نمی‌گذارد تا مدت‌ها بعد از خواندنش خود و جامعه پیرامونش را با متر و معیاری متفاوت از گذشته بسنجد.

Zananelarikh@gmail.com

آخرین تاریخ برای دریافت چکیده مقالات: ۳۰ آذرماه ۱۴۰۳.
آخرین تاریخ برای دریافت اصل مقالات: ۱۰ اسفند ۱۴۰۳.
مشارکت‌کنندگان: باشگاه اندیشه، نشر تاریخ ایران، انجمن زنان کارآفرین، انجمن ایرانی مطالعات زنان.